

BÀI HỌC 13

CHÚNG TA PHẢI CHỜ NHƯ THẾ NÀO?

CÂU GỐC: “*Hãy siêng năng mà chớ làm biếng; phải có lòng sốt sắng; phải hầu việc Chúa. Hãy vui mừng trong sự trông cậy, nhịn nhục trong sự hoạn nạn, bền lòng mà cầu nguyện. Hãy cung cấp sự cần dùng cho các thánh đồ; hãy ân cần tiếp khách*” (Rô-ma 12:11-13).

ĐỌC KINH THÁNH NGHIÊN CỨU TUẦN NÀY: *Ma-thi-ơ 24:35–25:46; II Phi-e-rơ 3; Gia-cơ 2:14–26; Giăng 4:35–38; I Cô-rinh-tô 3:6–8; Khải huyền 21:1–4.*

TRƯỚC TRẬN ĐỘNG ĐẤT VĨ ĐẠI Ở SAN FRANCISCO năm 1906, có hai hội thánh Cơ Đốc Phục Lâm tại San Francisco và Oakland, họ là hai hội thánh rất bận rộn. Các tín hữu trong hội thánh bận rộn tham gia các mục vụ thăm viếng người nghèo và người bệnh. Họ tìm nhà cho các trẻ em mồ côi và giúp đỡ những người không có công ăn việc làm.

Bà Ellen G. White đã gọi hai hội thánh này là hai “tổ ong” siêng năng; và bà rất vui mừng nhìn thấy những việc làm của họ. Hai hội thánh này là ví dụ mà mỗi hội thánh biết và phải nhớ, ấy là chúng ta phải bận rộn trong khi chờ đợi ngày Chúa của chúng ta hồi lai. Đức Chúa Giê-su sẽ tái lâm. Chúng ta biết vậy và đó là niềm tin của chúng ta. Nhưng điều quan trọng chúng ta thảo luận hôm nay là: Chúng ta phải làm gì trong khi chờ đợi Đấng Christ phục lâm?

Tương lai của của các linh hồn tùy theo câu trả lời cho câu hỏi ấy.

KHI CHÚNG TA CHỜ ĐỢI ĐỨC CHÚA GIÊ-SU

Các môn đồ lên thành Giê-ru-sa-lem và họ chiêm ngưỡng sự huy hoàng của Đền Thờ Giê-ru-sa-lem. Nhưng Đức Chúa Giê-su lại phán với họ những lời báo trước về sự cuối cùng rằng, “Các người có thấy mọi điều đó chẳng? Quả thật, ta nói cùng các người, đây sẽ không còn một hòn đá nào chống trên một hòn khác mà không bị đổ xuống” (Ma-thi-ơ 24:2). Các môn đồ sững sốt, họ hỏi Chúa, “Thưa Chúa bao giờ thì điều ấy xảy ra, và sẽ xảy ra lúc nào?”. Trong Ma-thi-ơ 24:4-31, Đức Chúa Giê-su nói với họ những điều có thể xảy ra trên thế giới mà nhờ đó họ biết lúc nào Ngài sẽ tái lâm.

Khi nói cho các môn đồ biết về những điềm báo hiệu, Đức Chúa Giê-su phán, “Nhưng những sự ấy phải đến; song chưa là cuối cùng đâu.” (Ma-thi-ơ 24:6). Và Ngài tiếp rằng những điều này chỉ là khởi đầu của một cơn đại nạn chứ giờ chung điểm chưa đến. Trong câu 14, Chúa khẳng định một lần nữa bốn phận của các môn đồ Ngài là gì trong thời kỳ chờ đợi này. “Tin lành về nước Đức Chúa Trời phải được giảng ra khắp đất, đặng làm chứng cho muôn dân. Bấy giờ sự cuối cùng sẽ đến.”

Trong bài huấn thị này, Đức Chúa Giê-su truyền cách chúng ta phải chờ đợi “ngày tận thế”. Nói cách khác, chúng ta sẽ không chỉ ngồi khoanh tay chờ Chúa phục lâm, nhưng chúng ta phải làm việc hết lòng trong khi chờ đợi ngày tái lâm của Chúa.

Đọc Ma-thi-ơ 24:36–25:46. Mỗi một câu chuyện này là một ví dụ cho thấy người ta phải như thế nào trong khi chờ đợi ngày Chúa hồi lai. Hội thánh bạn, và cá nhân bạn có đang làm theo những lời chỉ dạy này của Chúa như trong các câu chuyện này không? Thảo luận với cả lớp.

PHỤC HƯNG VÀ CẢI CÁCH TRONG KHI CHỜ ĐỢI

Đọc II Phi-e-rơ 3. Đoạn Kinh Thánh này dạy gì về sự phục hưng và cải cách? Các câu này phù hợp thế nào với chủ đề chúng ta đã học trong ba tháng này?

Đức Chúa Trời muốn mỗi một người đều có cơ hội để ăn năn (câu 9). Chúng ta không làm được công việc của Đức Thánh Linh là cải hóa lòng người và làm họ biết ăn năn. Nhưng Chúa muốn chúng ta làm mỗi dây mang sứ điệp cứu rỗi đến với họ trước. Nếu tiếp nhận được sứ điệp cứu rỗi của Chúa, thì người ta mới có cơ hội để được Đức Thánh Linh cải hóa lòng họ.

Chúng ta, các tín đồ trong hội thánh, cũng phải cần có một tấm lòng biết ăn năn. Sự ăn năn là một phần quan trọng của sự phục hưng và cải hóa. Phục hưng là hồi phục, sống lại, được làm mới lại. Cải cách là thay đổi để trở nên như mới được tạo dựng (II Cô-rinh-tô 5:17). “Một sự phục hưng để trở lại thánh khiết trong vòng tín đồ là điều trọng yếu nhất trong mọi nhu cầu của chúng ta. Đây là việc làm đầu tiên của mỗi người tín hữu.” – Phòng trích Ellen G. White, *Selected Messages (Các Sứ Điệp Chọn Lọc)*, sách 1, trang 121.

Chúng ta cần phục hưng và cải cách qua sự cầu nguyện và việc học hỏi Lời Chúa. Chúng ta cần cầu xin Đức Thánh Linh hiện diện và tràn ngập trong đời sống mình, để như cơn mưa cuối mùa, mang sự phục hưng và đổi mới nhờ nơi quyền phép của Ngài. Trong hội thánh cũng vậy, chúng ta cần thay đổi tư tưởng và lối suy nghĩ về các công tác của hội thánh nếu muốn có sự phục hưng và cải cách. Chúng ta cũng cần thay đổi hành vi và thái độ của chúng ta với những người nghèo khó, yếu kém, đau buồn, nếu chúng ta muốn hội thánh Chúa được phục hưng. Đó là các chủ đề mà chúng ta đã học trong ba tháng này.

Làm thế nào để chúng ta tránh mình không bị trở thành lười biếng và chẳng tha thiết với sự phục lâm của Đức Chúa Giê-su? Thời gian đằng đẵng trôi qua, có thể nào lòng chúng ta đã thôi bồn chồn mà lại thờ ơ với ngày trở lại mau chóng của Chúa chẳng?

SỨ MẠNG CỦA GIÁO HỘI ĐANG KHI ĐỢI CHỜ

Đọc Gia-cơ 2:14- 26. Các câu này nói gì về chúng ta là ai, và tại sao chúng ta có mặt trong hội thánh ngày hôm nay?

Sứ mạng của giáo hội Cơ Đốc Phục Lâm được ghi trong quyển *Qui Chế Làm Việc* của Toàn Cầu Tổng Hội là: “để đào tạo mọi người thành môn đồ. Chúng ta cho thế gian biết về Phúc Âm đời đời (là Phúc Âm của thiên đàng (Ma-thi-ơ 24:14)). Chúng ta rao giảng Phúc Âm của Chúa trong các hình thức của sứ điệp ba thiên sứ của Khải huyền 14:6-12. Chúng ta phải giúp đưa người khác chấp nhận Đức Chúa Giê-su là Cứu Chúa của họ và họ cùng tham gia với hội thánh thời kỳ cuối cùng của Ngài. Chúng ta giúp mọi người thành môn đồ và họ phục vụ Ngài là Chúa. Chúng ta phải chuẩn bị cho Chúa sớm trở lại” (phỏng trích). Giảng dạy, và chữa lành là các phương pháp được đề nghị để hoàn thành sứ mạng này. Trong mục về “Chữa Lành”, *Qui Chế Làm Việc* nói: “Hỗ trợ các nguyên tắc Kinh Thánh về hạnh phúc của toàn thể đời sống con người, chúng ta xem việc bảo vệ sức khỏe và chữa bệnh là một phần rất quan trọng của sứ mạng của chúng ta. Qua mục vụ cho người nghèo và người túng thiếu, chúng ta hợp tác với Đấng Tạo Hóa trong công việc phục hồi đầy lòng thương xót của Ngài.”

Tam cá nguyệt này bắt đầu bằng ý tưởng rằng Đức Chúa Giê-su muốn phục hồi hình ảnh Ngài trong loài người. Ngài muốn chúng ta là những người theo Ngài có tinh thần phục vụ để mang lại sự phục hồi toàn diện cho cộng đồng của mình. “Thế giới ngày nay cần cái điều mà 2000 năm trước họ đã cần: ấy là một ví dụ Đấng Cơ Đốc là thế nào. Một chương trình phục hưng phải được thực hiện. Và sự phục hồi ấy xảy đến được là do chỉ nơi lòng bác ái và sự tha thứ của Đấng Christ, để khôi phục con người toàn phần thể, trí, và linh.” – Phỏng trích Ellen G. White, *The Ministering of Healing (Mục Vụ Chữa Lành)*, trang 143.

“Đức tin không có việc làm là đức tin chết.” Bạn có thấy sự liên hệ giữa đức tin và việc làm và chúng phải đi đôi với nhau không? Cho biết bằng cách nào mà việc làm giúp đức tin tăng trưởng?

CHUẨN BỊ CHO VỤ GẶT CHÓT TRONG KHI CHÚNG TA CHỜ ĐỢI

Đọc Giảng 4:35-38. Hình ảnh nào được diễn tả ở đây? Và sứ điệp nào cho thấy chúng ta phải biết cách mình phải cùng làm việc với nhau?

Không ai đọc được trái tim của người khác. Chúng ta không biết được công việc lạ lùng và kỳ diệu của Đức Thánh Linh trên đời sống mỗi người. Chúng ta có thể nhìn một người và nghĩ rằng con đường cải đạo của họ chắc là dài đằng đẵng, và còn lâu lắm mùa gặt mới đến với đời sống thuộc linh của họ. Nhưng biết đâu họ chỉ cần có một chút thúc đẩy, một lời thúc giục là họ quyết định chọn Chúa Giê-su? Chúng ta không biết được. Trong lòng mỗi người đều có một cuộc tranh chấp. Và Đức Chúa Trời kêu chúng ta phải giúp cho người ta có cơ hội để chọn Ngài.

Đọc 1 Cô-rinh-tô 3:6-8. Sứ điệp nào cho mỗi người tín đồ trong các câu này về vấn đề tiếp cận với người khác cho Chúa?

Công tác tiếp cận với tha nhân không khác gì việc làm của một người nông phu. Chúng ta có thể không cùng làm một công tác giống nhau. Nhưng dầu công tác nào, việc chúng ta được giao phó là một phần quan trọng để tiếp cận và cứu linh. Chúa dùng mỗi người khác nhau. Nhưng cuối cùng là chỉ có Đức Chúa Trời là Đấng sẽ dẫn đưa một người cải đạo.

Bằng cách nào chúng ta học được lòng nhẫn nại, sự hạ mình, lòng kiên nhẫn trong bất cứ việc gì chúng ta làm khi thi hành các mục vụ cho Chúa?

CUỘC ĐỢI CHỜ ĐÃ XONG RỒI

Trong Khải huyền 14:8 và Khải huyền 18, sứ đồ Giăng diễn tả Ba-by-lôn. Ba-by-lôn là biểu tượng của nơi ma quỷ trú ngụ và quyền thế tội ác thống trị. Ba-by-lôn thể hiện người đàn bà lằng lộn thuộc linh – bội đạo và theo ma quỷ, đã lôi kéo các quốc gia theo phạm tội tà dâm cùng các tà thần. Chung cuộc của Ba-by-lôn đã được tuyên án, và Ba-by-lôn huy hoàng nhưng tội lỗi đã đổ xuống rồi. Hình ảnh này là lời tiên tri rằng tội lỗi và sự bội nghịch với Chúa sẽ bị đánh bại và tiêu diệt.

Đọc Khải huyền 21:1-4. Thành Giê-ru-sa-lem Mới khác thành Ba-by-lôn như thế nào?

Thành thứ hai là Thành Thánh. Đó là Thành Giê-ru-sa-lem Mới, được diễn tả trong Khải huyền 21 và 22. Thành này là nơi những kẻ đã chọn Chàng Rể được ở. Họ là những người đã từ chối chạy theo sự bội nghịch thuộc linh như Sa-tan và những kẻ theo nó. Bởi ân điển (lòng bác ái và sự tha thứ) của Đức Chúa Trời, những kẻ được cứu đã vâng giữ điều răn của Chúa và bày tỏ niềm tin nơi Đức Chúa Giê-su (Khải huyền 14:12).

Nơi Thành Thánh huy hoàng và phước hạnh, “Đức Chúa Trời sẽ lau ráo mọi nước mắt khỏi mắt chúng; sẽ không còn sự chết, hay buồn thương, hay than khóc. Sẽ chẳng còn sự đau đớn, vì mọi sự cũ đã qua hết rồi.” Như lời Kinh Thánh Khải huyền 21:4 đã chép. Sự hòa bình thật sẽ được khôi phục. Sự trùng tu hoàn toàn của hình ảnh Đức Chúa Trời qua thể, trí, linh đã thành tựu. Cuộc tranh chấp giữa Thiện và Ác đã chấm dứt và Ác đã bị tiêu diệt không còn hiện diện trong toàn vũ trụ. “Từ những phân tử nhỏ li ti nhất cho đến cả một thế giới vĩ đại, mọi vật, mọi sự sống, trong vẻ đẹp tuyệt mỹ của chúng và trong sự vui mừng hoàn hảo nhất đều nói lên tình yêu thương nhiệm mầu của Đức Chúa Trời.” – Phỏng trích Ellen G. White, *The Great Controversy (Thiện Ác Đấu Tranh)*, trang 678.

Đọc Khải huyền 22:21. Câu này nói lên thế nào sứ điệp quan trọng nhất mà chúng ta tin?

NGHIÊN CỨU BỔ TÚC:

Trong khi chúng ta chờ đợi sự phục lâm của Đức Chúa Giê-su, Ngài muốn mọi tín đồ của hội thánh Ngài phải rao giảng tin lành về sự cứu rỗi, và chúng ta cũng phải sống thể hiện mình là người đã biết và đã được cứu. Ngài cũng muốn chúng ta phải dốc công sức làm công việc Ngài. Chúng ta phải yêu thương, phải kính trọng, và phải có lòng nghĩ đến đồng bào. Chúng ta cũng phải mở đời sống mình để Đức Thánh Linh ngự vào và làm việc trong lòng chúng ta. Đó là một sự làm chứng mà không một thuyết pháp nào của thế gian có thể thắng được.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Cả lớp hãy thảo luận về sự khác biệt thế nào trong cuộc sống ở thành “Ba-by-lôn” và thành “Giê-ru-sa-lem”. Đây là những điều khác nhau giữa hai thành này? Điều khác biệt quan trọng nhất của mỗi thành hay trong những con người sống trong ấy thì thế nào?

2. Câu hỏi quan trọng cho mỗi Cơ Đốc nhân không phải là “Việc làm có là một yếu tố của đức tin người Cơ Đốc hay không?” Dĩ nhiên phải là có. Nhưng câu hỏi là, “Nếu việc làm không thể cứu chúng ta, thì việc làm có giá trị gì với đức tin của một Cơ Đốc nhân?” Chúng ta trả lời câu hỏi ấy ra sao, nhất là khi chúng ta muốn cứu vớt và phục vụ những người cần ta?

3. Chúng ta chờ đợi ngày Chúa phục lâm như thế nào? Nghĩa là, chúng ta làm gì với đời sống mình để thực thi niềm tin chúng ta có vào sự tái lâm của Ngài? Tại sao chúng ta phải sống khác với những người không tin vào sự phục lâm của Đức Chúa Giê-su?